

JDS-LÄRAN

(Jesus died spiritually – Jesus dog andligen)

Vad är den klassiskt kristna tolkningen av dessa bibelverser?

"Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse för vår skull. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä."

"För vår skull lät Gud honom som inte visste av synd bli synd för vår skull, för att vi i honom skulle få Guds rättfärdighet."

Den klassiskt kristna tolkningen av dessa bibelverser fokuserar på Jesu roll som ställföreträdare för mänskligheten, som tog på sig synd och förbannelse för att frälsa människor.

- **Galaterbrevet 3:13** Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse för vår skull. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä.

I den kristna traditionen tolkas detta som att Jesus Kristus, som själv var utan synd och helig, tog på sig den förbannelse som lagen uttalar över synden. Detta skedde genom hans död på korset, som enligt judisk lag (5 Mosebok 21:23) innebär att han blev förbannad. Genom att bli en förbannelse i människans ställe, friköpte han dem från lagens krav och dess förbannelse, vilket öppnar vägen för frälsning och evigt liv för alla som tror på honom.

- **Korintierbrevet 5:21** För vår skull lät Gud honom som inte visste av synd bli synd för vår skull, för att vi i honom skulle få Guds rättfärdighet.

Denna vers förklarar det kristna begreppet om rättfärdiggörelse genom Jesus Kristus. Jesus, som var helt rättfärdig och utan synd, blev gjord till synd för vår skull. Detta innebär att han tog på sig mänsklighetens synd och straffet för den, trots att han själv var oskyldig. Genom denna handling möjliggör han för människor att bli rättfärdiga inför Gud. På så sätt byts människans synd mot Kristi rättfärdighet, en central aspekt av den kristna tron om frälsning och försoning.

Båda verserna betonar Jesu ställföreträdande offer. Han som var helig och rättfärdig blev gjord till förbannelse och synd för att människor ska kunna bli friköpta från lagens förbannelse och bli rättfärdiga inför Gud. Detta offer är centralt för den kristna läran om frälsning, som bygger på tron att Jesus dog och uppstod för att försona världen med Gud.

Vissa tolkar detta som att Jesus blev till förbannelse och syndig, alltså ond. Att han fick djävulens natur och blev sänd till helvetet mellan korsdöden och uppståndelsen. Är det en klassisk kristen tolkning? Stämmer den uppfattningen överens med bibels ord och budskap?

Den tolkningen, att Jesus blev bokstavligen ond eller fick djävulens natur, är inte en klassisk kristen tolkning och stämmer inte överens med traditionell kristen teologi. Här är en mer detaljerad förklaring:

Klassisk kristen tolkning

Den klassiska kristna läran håller fast vid att Jesus, som var fullkomligt helig och utan synd, tog på sig mänsklighetens synd och dess straff genom sin död på korset. Detta innebär inte att han själv blev syndig eller ond, utan att han bar konsekvenserna av synden. Galaterbrevet 3:13 och 2 Korintierbrevet 5:21 handlar om ställföreträdande rättfärdighet, där Jesus tog på sig våra synder för att vi skulle kunna få del av hans rättfärdighet. Han "blev gjord till synd" innebär att han bar syndens straff, inte att han blev syndig.

Traditionellt har kyrkan lärt att Jesus "steg ned till dödsriket" (som uttryckt i Apostoliska trosbekännelsen) för att förkunna segern över döden och befria de rättfärdiga döda. Detta betyder inte att han blev besatt av djävulens natur eller led under djävulens kontroll. Denna tolkning bygger på verser som 1 Petrus brev 3:18-20 och 4:6, där det nämns att Jesus predikade för andarna i fångelse, vilket traditionellt förstås som en förkunnelse av segern över döden och ondskan.

Avvikande tolkning

Uppfattningen att Jesus blev ond eller fick djävulens natur anses vara en avvikelse från klassisk kristen tro. Sådana idéer kan ofta härledas till vissa sekter eller moderna rörelser, men de har inte stöd i den historiska kristna tron eller i Bibelns undervisning. Teologer och kyrkofäder från både östlig och västlig tradition har konsekvent hållit fast vid att Jesus förblev syndfri även när han tog på sig världens synd.

Ursprung till JDS-läran

Sådana idéer har ibland uppstått i moderna karismatiska och pentekostala rörelser, där vissa predikanter och teologer har lagt fram tolkningar som avviker från den klassiska kristna läran. Ett exempel är vissa läror inom "Word of faith"-rörelsen (Trosrörelsen), där predikanter som Kenneth Copeland och Kenneth Hagin har förespråkat synpunkter som att Jesus inte bara bar syndens straff utan också blev "gudomligt övergiven" och besatt av synd på ett sätt som förvränger den traditionella förståelsen av hans ställföreträdande offer.

Bibelns undervisning

▪ Jesus syndfrihet

Bibeln är tydlig med att Jesus var syndfri både i sitt liv och i sitt offer:

- **Hebreerbrevet 4:15** Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd.
- **1 Petrusbrevet 2:22** Han begick ingen synd, och inget svek fanns i hans mun.
- **Johannes 1:29** Guds Lamm, som tar bort världens synd.

▪ Blev gjord till synd

Jesus bar straffet för synden, inte att han själv blev syndig.

- **2 Korinthierbrevet 5:21** För vår skull lät Gud honom som inte visste av synd bli synd för vår skull, för att vi i honom skulle få Guds rättfärdighet.

Nedstigandet till dödsriket

I Bibeln talas det om att Jesus efter sin död "predikade för andarna i fängelse." Detta förstås traditionellt som att han förkunnade segern över döden och ondskan, inte att han blev syndig eller besatt av djävulens natur.

- **1 Petrusbrevet 3:18-20** För Kristus dog en gång för synden, en rättfärdig för orättfärdiga, för att han skulle föra er till Gud, han som led döden i sin kropp men blev levande i Anden. Också i Anden gick han och förkunnade för andarna i fångenskap. De var olydiga när Guds tålmod väntade på Noas tid, när arken byggdes. I den blev några få, åtta personer, räddade genom vattnet.

Apostoliska trosbekännelsen säger att Jesus "nedsteg till dödsriket", vilket innebär att han gick till dödsriket (Hades) för att proklamera sin seger och befria de rättfärdiga döda

Klassisk kristen förståelse

Den klassiska kristna förståelsen är att Jesus, som var syndfri, tog på sig syndens straff för vår skull men förblev syndfri i sin egen natur. Hans nedstigande till dödsriket innebär inte att han blev syndig eller ond, utan att han proklamerade sin seger över döden och gav hopp till de rättfärdiga döda. Den idé att Jesus blev bokstavligen syndig eller ond och fick djävulens natur är en avvikelse från klassisk kristen tro och har sitt ursprung i vissa moderna teologiska rörelser. Bibeln lär att Jesus var syndfri både under sitt jordiska liv och i sitt ställföreträdande offer, och hans nedstigande till dödsriket handlade om att proklamera segern över döden och ondskan, inte om att själv bli besatt av synd eller ondska. I den kristna teologin är dödsriket (på grekiska: Hades) och helvetet (på grekiska: Gehenna) två olika begrepp, även om de ibland förväxlas eller används omväxlande i vardagligt tal. Här är en tydligare definition av båda:

Dödsriket (Hades/Sheol)

Dödsriket är ett begrepp som härrör från grekisk mytologi och används i Nya Testamentet som en översättning av det hebreiska ordet "Sheol". Det syftar på den plats där de dödas själar vistas före den slutliga domen. I Gamla Testamentet beskrivs Sheol som en skugglik plats dit alla döda går, oavsett deras moraliska status.

- **Lukas 16:23** Och när han låg på plågorna i dödsriket, lyfte han upp sina ögon och fick se Abraham långt borta och Lasarus vid hans sida.
- **Apostlagärningarna 2:27** För du skall inte lämna min själ åt dödsriket, inte heller låta din Fromme se förgängelsen.
- **Apostlagärningarna 2:31** Detta förutsåg han och talade om Kristi uppståndelse, att han var varken lämnad åt dödsriket eller såg förgängelsen.

Helvetet (Gehenna)

Helvetet, eller Gehenna, är ett begrepp som används i Nya Testamentet för att beskriva den slutliga platsen för evig bestraffning för de onda efter den sista domen. Gehenna var ursprungligen en dal utanför Jerusalem (Hinnoms dal) som användes som en soptipp där eld brann konstant, vilket blev en symbol för evig straff och fördömmelse.

- **Matteus 5:22** Men jag säger er: Var och en som är vred på sin broder skall vara skyldig inför domstolen. Och den som säger till sin broder: Du idiot, skall vara skyldig inför Sanhedrin. Och den som säger: Du dåre, skall vara föremål för den brinnande elden.
- **Matteus 5:29-30** Om ditt högra öga förför dig, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i Gehenna. Och om din högra hand förför dig, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kommer i Gehenna.
- **Markus 9:43-48** Om din hand förleder dig till synd, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå lemlästad in i livet än att ha båda händerna i behåll och fara i Gehenna, i den oförgångliga elden. Och om din fot förleder dig till synd, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå halt in i livet än att ha båda fötterna i behåll och kastas i Gehenna. Och om ditt öga förleder dig till synd, så riv ut det. Det är bättre för dig att gå enögd in i Guds rike än att ha båda ögonen i behåll och kastas i Gehennas eld. Ty där deras mask inte dör och elden inte slocknar. Om din hand förleder dig till synd, så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet, än att ha två händer och gå till Gehenna, i den oförgångliga elden där deras mask inte dör och elden inte slocknar.

- 1) Dödsriket är en mellanstation för de döda före den slutliga uppståndelsen och domen.
- 2) Helvetet är den slutgiltiga destinationen för evig straff efter domen.

Den kristna läran betonar att Jesus nedsteg till dödsriket (Hades) för att proklamera sin seger över döden och inte för att lida i helvetet (Gehenna).

Jesu offer

För att förstå den kristna teologin om Jesu offer och hur det relaterar till synd och rättvisa, måste vi gräva djupare i de teologiska och bibliska grunderna för dessa begrepp.

- **2 Korintierbrevet 5:21** Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud.

Detta innebär att Jesus bar konsekvenserna och straffet för våra synder, inte att han blev syndig i sig själv. Jesus blev gjord till en "syndoffer" (jfr. Jesaja 53:10, där det talas om att Herrens tjänare skulle bli ett syndoffer).

Den teologiska förståelsen är att våra synder tillräknades honom juridiskt, inte att han själv blev moraliskt eller andligt förorenad. På samma sätt tillräknas Kristi rättfärdighet oss, även om vi inte själva är rättfärdiga.

- **Romarbrevet 6:23** Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.

Adam och Kristus

Första Adam syndade och bröt relationen med Gud, vilket ledde till död och fördömelse. Jesus, som den andre Adam, återställde relationen genom att vara lydig och rättfärdig, även till döden på korset. Genom sin död besegrade han syndens och dödens makt.

Substitution

Jesu död var inte bara kroppslig utan en fullständig offerhandling som omfattade hela hans person (kropp, själ och ande). Detta är viktigt för att förstå fullheten i hans offer. Hans rop på korset, "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt 27:46), uttrycker den djupa andliga smärta och separation från Gud som han upplevde för vår skull.

- **Jesaja 53:5-6** Han blev genomborrad för våra överträdelser, slagen för våra missgärningar. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.

Holistiskt offer

Jesus bar både kroppens, själens och andens konsekvenser av synden. Detta innebär att hans offer inte var "på låtsas" utan fullständigt verkligt. Genom att bära hela syndens börda, inklusive dess andliga konsekvenser, kan hans offer räknas som fullkomligt och rättvist.

Rättfärdighetens byte

Genom sin offerdöd tillfredsställde Jesus Guds rättfärdiga krav på rättvisa. Hans rättfärdighet tillräknas de troende (Romarbrevet 4:24-25), vilket innebär att de får stå rättfärdiga inför Gud.

Jesu offer är fullt verkligt och effektivt på grund av dess totala omfattning. Han tog på sig alla aspekter av syndens konsekvenser – kroppsliga, själsliga och andliga – utan att själv bli syndig i sin natur. Detta är centralt för att förstå hans ställföreträdande död och uppståndelse som fullkomligt och tillräckligt för att återlösa mänskligheten. Jesus bar syndens fulla straff, vilket inkluderar den djupaste formen av separation från Gud, för att vi skulle kunna bli fullständigt försonade med Gud och få del av hans rättfärdighet. De som förespråkar JDS-läran har oftast sina egna tolkningar och argument för att stödja sina synpunkter. Dessa tolkningar kan vara övertygande för vissa, särskilt om de inte är väl förankrade i den klassiska kristna traditionen och tolkningen av Bibeln. Här är en översikt över hur de argumenterar och hur de bemöter den klassiska kristna tolkningen.

Argument från JDS-lärans förespråkare

- **Ordens bokstavliga betydelse**
 - De betonar att när Bibeln säger att Jesus "*blev gjord till synd*" (2 Korinthierbrevet 5:21) och "*en förbannelse*" (Galaterbrevet 3:13), så tolkas detta bokstavligt som att han blev syndig i sitt väsen och besatt av syndens natur.
 - De kan hävda att för att Jesus verkligen skulle betala priset för synden och döden, måste han ha blivit fullständigt identifierad med synden, inklusive dess andliga aspekter.
- **Försoningslärans fullhet**
 - De argumenterar att om Jesus inte blev syndig på ett djupare plan, skulle hans offer inte vara tillräckligt för att återlösa alla aspekter av mänsklig synd (kropp, själ och ande).
 - De hävdar att en fullständig betalning för synd kräver att Jesus upplevde fullständig separation från Gud, vilket de tolkar som att han bokstavligen tog på sig syndens natur.

Andligt lidande och separation

De betonar Jesu rop på korset, "*Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?*" (Matteusevangeliet 27:46), som ett tecken på att han upplevde fullständig andlig separation från Gud och därmed tog på sig djävulens natur för att fullt ut bära straffet för synd.

Bemötande från förespråkare av den klassiska kristna tolkningen

▪ Motsättning till traditionell förståelse

- Förespråkare av irrläran kan hävda att den klassiska kristna tolkningen inte tillräckligt betonar Jesu fulla identifikation med synden och därmed underskattar djupet av hans offer.
- De kan hävda att kyrkofädernas och de traditionella teologernas tolkningar är begränsade eller felaktiga och inte fullt ut tar hänsyn till de bibliska texternas fulla betydelse.

▪ Selektiv bibelanvändning

- De tenderar att fokusera på vissa bibelverser, som ovanstående, och tolkar dem bokstavligt utan att sätta dem i kontext med den större bibliska berättelsen och teologin.
- De kan ignorera eller bortförklara andra bibelverser som tydligt säger att Jesus förblev syndfri och helig genom hela sitt liv och offer.

Klassisk kristen respons

▪ Bibeln och helheten

- Den klassiska kristna tolkningen betonar att hela Bibeln, inklusive både Gamla och Nya Testamentet, måste tolkas i sin helhet och sammanhang. Verser som talar om Jesu syndfrihet (Hebréerbrevet 4:15, 1 Petrusbrevet 2:22) och hans offer som rättfärdig (Romarbrevet 3:25-26) måste vägas in.
- Bibeln lär att Jesus bar syndens straff utan att själv bli syndig, vilket är nödvändigt för att han ska kunna vara ett perfekt och syndfritt offer.

▪ Teologisk konsistens

- Klassisk teologi betonar Jesu syndfrihet och hans offer som ett juridiskt och ställföreträdande straff, inte en moralisk förvandling till synd. Jesus var ett syndoffer (Jesaja 53:10), inte syndig i sig själv.
- Att tillräkna Jesu rättfärdighet till de troende är centralt (2 Korinthierbrevet 5:21), vilket innebär att han tillräknades våra synder utan att själv bli syndig.

Tidiga kyrkans vittnesbörd

Kyrkofäderna och de tidiga kristna teologerna var överens om Jesu syndfrihet och fullkomliga rättfärdighet. Irrläror som motsäger detta har alltid bemötts och förkastats av den breda kyrkan genom historien.

Teologiska konsekvenser

Om Jesus hade blivit bokstavligen syndig, skulle det strida mot hans gudomliga natur och göra honom oförmögen att vara ett perfekt offer för synden. Guds rättfärdighet kräver ett syndfritt offer.

De som förespråkar irrläran använder sig ofta av bokstavliga tolkningar av specifika bibelverser och argumenterar för en fullständig identifikation med synd. Den klassiska kristna responsen betonar helheten i Bibelns vittnesbörd om Jesu syndfrihet, rättfärdighet och den ställföreträdande karaktären av hans offer. Den traditionella teologin har konsekvent hävdats att Jesus bar straffet för synden utan att själv bli syndig, vilket är nödvändigt för att förstå hans offer som fullkomligt och rättvist. Att följa den irrlära som hävdar att Jesus bokstavligen blev syndig eller fick djävulens natur kan ha djupa och skadliga

konsekvenser för en troendes uppfattning och praktik i sitt kristna liv. Här är några potentiella konsekvenser jämfört med den klassiska kristna tron:

Konsekvenser av irrläran

- **Förståelsen av Jesu natur och offer**
 - Om Jesus ses som bokstavligen syndig eller ond, undergräver detta hans gudomlighet och syndfrihet, vilket är centralt för kristen teologi. Det kan leda till en förminskad syn på Kristus och hans roll som Frälsare.
 - Jesu offer kan uppfattas som otillräckligt eller bristfälligt, vilket kan skapa osäkerhet om frälsningen och Guds rättfärdighet.
- **Försoningslära och rättfärdiggörelse**
 - Denna irrlära kan leda till en förvrängd syn på försoningen, där Jesu rättfärdighet inte fullt ut tillräknas de troende. Det kan skapa en osäkerhet om huruvida man verkligen är rättfärdiggjord inför Gud.
 - Det kan också leda till en felaktig förståelse av Guds rättvisa och barmhärtighet, vilket kan påverka hur troende ser på synd, straff och nåd.
- **Syn på synd och helighet**
 - Om Jesus blev bokstavligen syndig, kan det sänka ribban för vad som anses vara helighet och rättfärdighet. Det kan leda till en mindre allvarlig syn på synd och en mer förlåtande inställning till syndigt beteende.
 - Det kan också skapa en förvirring kring vad det innebär att vara helig och efterfölja Kristus i sitt dagliga liv.
- **Andlig säkerhet och tillit**
 - En felaktig syn på Jesu natur kan undergräva troendes säkerhet i sin frälsning. Om Jesus inte var fullkomligt rättfärdig, kan de tvivla på om hans offer verkligen räcker för deras frälsning.
 - Detta kan leda till en ökad känsla av osäkerhet och oro kring deras relation med Gud och deras eviga säkerhet.

Konsekvenser av klassisk kristen tro

- **Förståelsen av Jesu natur och offer**
 - Den klassiska kristna tron betonar Jesu fullkomliga syndfrihet och gudomlighet. Detta ger en stabil och säker grund för tron, där Jesus är både fullt mänsklig och fullt Gud.
 - Jesu offer ses som fullkomligt och tillräckligt för att försona alla synder, vilket ger en trygghet och visshet om frälsningen.
- **Försoningslära och rättfärdiggörelse**
 - Den klassiska läran om försoning betonar att Jesus bar straffet för våra synder utan att själv bli syndig. Detta ger en djupare förståelse av Guds rättvisa och nåd.

- Troende kan vara trygga i att de är rättfärdiggjorda inför Gud genom tron på Jesus Kristus, vilket ger frid och visshet i deras andliga liv.
- **Syn på synd och helighet**
 - Den klassiska kristna tron upprätthåller en hög standard för helighet och rättfärdighet, vilket uppmuntrar troende att sträva efter att leva ett heligt liv i efterföljelse av Kristus.
 - En korrekt förståelse av syndens allvar och nödvändigheten av Jesu syndfria offer hjälper troende att ta synd på allvar och söka helighet.
 - **Andlig säkerhet och tillit**
 - Den klassiska kristna tron ger en stark grund för andlig säkerhet, där troende kan vara trygga i sin frälsning genom Jesu fullkomliga och tillräckliga offer.
 - Detta skapar en djup tillit till Gud och en glädje i att veta att man är fullt försonad med Gud genom Jesus Kristus.

Sammanfattning

Att följa irrläran att Jesus bokstavligen blev syndig eller ond kan leda till en förvrängd syn på Jesu natur, försoning, rättfärdiggörelse, synd och helighet. Detta kan skapa osäkerhet, förvirring och en mindre allvarlig syn på synd. Den klassiska kristna tron upprätthåller Jesu syndfrihet och fullkomliga offer, vilket ger en trygg och säker grund för tro och praktik, samt en djupare förståelse av Guds rättvisa och nåd.